

بورسی تأثیر غلظت‌های مختلف تنظیم‌کننده‌های رشد بر کشت بافت گیاه بگونیا (*Begonia rex*)

مریم عابدینی

دانشجوی کارشناسی ارشد-دانشگاه آزاد واحد تکابن

تکنیک کشت درون شیشه‌ای ابزار مهمی برای تولید انبوه انواع گونه‌های بگونیا می‌باشد. هدف از این آزمایش ایجاد کشت درون شیشه‌ای با مدت زمانی کوتاه برای ریزازدیادی گیاه *Begonia rex* می‌باشد. بدین منظور جداکشتهای برگ‌های جوان این گیاه را از گلخانه خارج شد و پس از انجام مراحل مختلف سترون سازی در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ (MS) حاوی غلظتها مختلف اکسین و سیتوکین، در دمای 25 ± 2 سانتی گراد و طول مدت زمان روشناختی ۱۶ ساعت کشت گردید. ارتباط بین غلظتها مختلف این تنظیم کننده‌های رشد و چگونگی تمایز بافت برگی مورد آزمایش، به عنوان ماده خام مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت بازیابی قابل توجهی در غلظتها (۲ میلی گرم در لیتر BA و $0.5 / 0.1$ میلی گرم در لیتر NAA) برای بیشترین میزان تولید برگ و (۰.۱ / ۰.۰۱ میلی گرم در لیتر A و $0.1 / 0.01$ میلی گرم در لیتر NAA) برای بیشترین درصد تولید ریشه به دست آمد.

کلمات کلیدی: بگونیا رکس، کشت بافت، برگ، هورمون نهای گیاهی

مقدمه:

گیاهی زیستی دولپه‌ای از خانواده *Begoniaceae* می‌باشد. انواع بگونیا گیاهانی علفی چندساله با ریزومهای ضخیم و یا ساقه‌های زیرزمینی می‌باشند. این گیاه می‌تواند توسط دانه، برگ و دمبرگ تکثیر شود و یا به طور طبیعی توسط ریزوم و یا ساقه زیرزمینی رویش پیدا می‌کند. روش ازدیاد توسط بذر به خاطر تولید ارقام دورگه کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد و افزایش این گیاه بوسیله قلمه ساقه و برگ جوابگوی تقاضای بازار مصرف این گیاه نیست. امروزه می‌توان این گیاه را توسط روشهای افزایش درون شیشه‌ای که روشها بیان مورث تخصصی می‌باشد تکثیر نمود. (۲) در بیشتر پژوهشها که در ارتباط با کشت بافت گیاهان زیستی انجام شده محققان به این نتیجه رسیدند که بنزیل آدنین (BA) برای پرآوری شاخصاره و نفتالین استیک اسید (NAA) برای ریشه زایی، موثرترین تنظیم کننده رشد مورد استفاده می‌باشند. (۳) همچنین طی تحقیقات انجام گرفته توسط پیریک در سال ۱۹۹۷ این نتیجه حاصل شد که کارایی غلظت بالای سیتوکینین در ترکیب با اکسین نسبت به استفاده از اکسین به تنها بی موثرتر است (۴) به نحوی که با استفاده از غلظت برابر اکسین و سیتوکینین بازیابی به طور چشمگیری کاهش پیدا می‌کند. کلایاو ترن در سال ۱۹۶۸ دریافتند که با استفاده از فیتوهورمونها به خصوص سیتوکینین، بازیابی جوانه از برگ‌های کشت شده بگونیارکس افزایش پیدا می‌کند. (۱)

مواد و روش‌ها:

قلمه‌های جوان بگونیا رکس در شرایط گلخانه و در نور غیرمستقیم آفتاب در گلدانهای حاوی پیت خزه، ماسه کوارتز و مخلوط خاکی (به نسبت حجمی یک سوم) کاشته شده بودند. ریز نمونه‌های برگ جوان جدا شده داخل بشر پلاستیکی انداخته شد و به آن ۲ گرم در یک لیتر قارچکش کاپیتان اضافه گردید و پس از گذشت ۲ دقیقه، نمونه ۳ بار آبکشی شد. ادامه ضدغوفونی در محیط استریل دستگاه انتقال صورت گرفت بدین طریق که ابتدا ریزنمونه‌های مورد نظر به مدت ۴ ثانیه در الکل ۷۰ درصد غوطه ور گردید. پس از آن ریز نمونه‌ها بلاface به مدت ۷ دقیقه در کلرید جیوه $0.2 / 0.01$ درصد قرار داده شدو پس از ۳ بار آبکشی به مدت ۱۰ دقیقه در هیپوکلریدسدیم (وایتكس) $20 / 0$ درصد قرار گرفت و در نهایت برای از بین بردن بقاوی مواد شیمیایی در ۳ مرحله و هر بار به مدت ۵ دقیقه ریزنمونه‌ها توسط آب استریل آبکشی گردید. آزمایش مورد نظر در قالب طرح کاملاً تصادفی و دارای ۳ تکرار بود که هر کدام از تکرارها دارای ۴ جداکشت می‌باشد. محیط کشت مورد استفاده MS

حاوی غلظتهاي مختلف هورمون BA (۰/۱-۲) ميلى گرم در ليترو NAA (۰-۱) ميلى گرم در ليترو. نمونه هاي كشت شده در طول دوره روشني ۱۶ ساعت با شدت نور ۱۵۰۰ لوکس قرار گرفت.

نتایج و بحث:

در اين تحقيق اثر غلظتهاي مختلف BA و NAA بر ميزان جوانه زني برگ و ريشه دهی گياه مورد بررسی قرار گرفت. (۰/۱ ميلى گرم در ليتر BA و ۰/۵ ميلى گرم در ليتر NAA) بيشترین ميزان توليد برگ و (۰/۰۱ ميلى گرم در ليتر BA و ۰/۰۱ ميلى گرم در ليتر NAA) بيشترین درصد توليد ريشه را دارا بود. نتایج همچنين نشان داد ريزنمونه هايي که تحت تيمار كلريد جيوه با غلظت بالا و مدت زمان طولاني قرار گرفتند از پس از اينکه به محيط کشت انتقال داده شدند قوه اي شده و از بين رفتند. اعمال تيمار استريل روی ريزنمونه ها نشان داد که استفاده از كلريد جيوه ۰/۲ درصد به مدت ۷ دقيقه در مقایسه با سایر تيمارها در كنترل ميزان آводگي ريزنمونه ها موثرتر بود.

منابع:

- Chlyah,A.and M.T. Thanh Van.(1968). Budding Capacity of Undetached *Begonia rex* Leaves. Nature 218, 493. doi:10.1038/218493a0
- Grossely,J.H.and S.Arrowsmith.(1967).Tuberous begonias. Publ. Can Dep. Agric. 1335:10.
- Mikkelsen, E.P. and K.C. Sink.(1978). In vitro propagation of Rieger Elatior begonias. HortScience 13:242-244.
- Pierik RLM (1997). In vitro culture of Higher Plants. (First edition) Springer.

Considering different concentrations of growth regulators over culturing plant tissues of Begonia Rex

Abstract

Using in-vitro culture technique would be considered as an important device to produce lots of different kinds of Begonia Sp. The aim of this research is to have the in-vitro culture growth in a short while for micro-propagation in Begonia Rex. To do this we took the explants of young leaves away of the greenhouse and after sterilizing they were put in a Murashinge-skoog (MS) medium consisting sorts of auxin and Cytokinin concentrations, at 25 ± 2 °C while introducing to the light for 16 hours. Also we examined the relationship among different concentrations existing at these growth regulators moreover it was considered the difference between leaf tissues as raw material. Finally we gained a significant and remarkable regeneration in densities of 2 mg/l BA and 0.5 mg/l NAA to have the most leaf production besides using 0.01 mg/l BA and 0.1 mg/l NAA to have the most percent of root production.

Key words: Begonia Rex; tissue culture; leaf; plant hormones